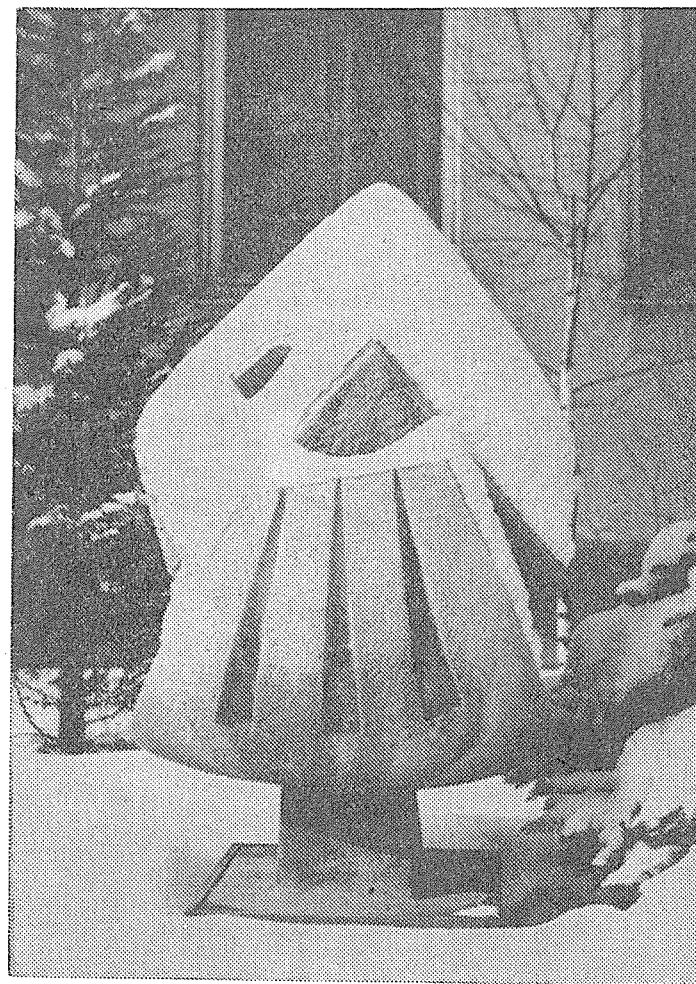

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Gustav Giebl: ZIMA

ÚNOR 1973

JIRÍ SUMARA

Soudruh život

*Položilš někdy svou tvář ke kmeni
a cítil borku drsnou jako žití?
Anebo chodil jsi jen osením
a hebkou dlaní hladil něžné kvítí?
Sevřel jsi někdy v pěsti toporo
a bušil pevně, pot nestíral z čela?
Anebo ohlížel ses okolo,
kde která včelka jenom proletěla?
A snad ve čtyřech stěnách uzavřen
spřádá jsi sny jak rybka v tenkých sítích,
zatím co tvůj druh v bouři, noc i den
s puškou co zábla hlídal hromobití?
Nám neupřou pro všechny příští dny
co země zvát se lidmi bude zemí,
že vůli svou jsme k hvězdám pronesli
svistem bomb, palbou, mrazy, závějemi,
že viděli jsme rudé květy kvést,
když pluky vpřed šly v pochodovém rytmu,
že na předpolích nevzali nám čest,
že nevzdali jsme
ani jednu bitvu!
Soudruhu můj i náš příteli,
my spolu jsme se možná často přeli,
na všechno stejný názor neměli,
však nade všechno život rádi měli.
Nám nepokoj nes každý nový den,
my milovali proudy mladé mízy
a přímou cestu, bez poct, životem.
Jen závěťí
nám bylo a je cizí.,*

Nová svoboda, podzim 1970

Jubilejní oslavy 25. výročí Vítězného února

Významným ideově politickým symbolem, který je nedílnou součástí akčního přístupu k další tvůrčí realizaci závěrů XIV. sjezdu KSČ, budou oslavy 25. výročí vítězné socialistické revoluce v roce 1948.

Na počest tohoto významného výročí zajistil MěstV KSČ, MěstNV a MěstV NF ve spolupráci s kulturním zařízením města, školami a dalšími institucemi řadu důstojných kulturně společenských akcí. Vyvrcholením všech těchto oslavných akcí bude **21. února ve 14.15** na náměstí GK

MANIFESTACE PRACUJÍCÍCH.

- Program: — hymny
— zahájení
— slavnostní projev
— internacionála
— odchod účastníků manifestace k pamětní desce Klementa Gottwalda v Komenského ulici

Další akce jsou uvedeny v programu kulturních akcí na únor.

Josef Čajka

Únorové události v Hranicích před 25 lety

Je dobré a poučné připomenout si znovu Únor, i když už naše země učinila od té doby další velké kroky na cestě k socialismu. V tomto roce je tomu 25 let, kdy jsme naslouchali rychlému tepu únorových dnů. Prožili jsme spolu s pracujícími lidmi hranického okresu všechny historické události bitvy 1948 a měli jsme to štěstí, že jsme byli účastníky tehdejších slavných vítězství. Jako přímý účastník všech akcí KSČ v Hranicích i v okrese v únoru 1948 vracím se několika vzpomínkami k této události v letošním roce slavného 25. výročí vítězství pracujícího lidu.

Kdybych chtěl odhalit opravdu všechny kořeny, z nich Únor rostl, bylo by třeba se vrátit až k začátku první republiky, snad ještě dál, a to možné není, a na to bych si ani netroufal. Je však nutné se vrátit aspoň k roku 1947 a vzpomenout na tíživou situaci způsobenou velkou neúrodou následkem sucha. Vzpomenout toho, že KSČ činila všechno, aby těžkosti v zásobování odstranila, zatímco reakce skrytá v ostatních stranách chtěla této situaci využít k prosazení svých protilidových záměrů. Proto říkali: „Čím hůře, tím lépe!“

V roce 1947 byl jsem již ve funkci okresního politického tajemníka KSČ a z tohoto titulu účastnil jsem se zasedání ÚV KSČ dne 27. listopadu, konaného ve Slovanském domě v Praze. Na tomto zasedání s. Klement Gottwald zhodnotil celou situaci a připomenul vážné zásobovací potíže. Pochvilně na ně poukázal, ale řekl také, jak je možno tuto situaci řešit, zvláště když nám Sovětský svaz poskytl mimořádnou pomoc zvýšenou dodávkou obilí. Dále ukázal na nepřátelské činy politických a hospodářských rozvratníků. Na jejich adresu prohlásil, „že stát si nikým rozvracet nedáme“. Vystoupení s. K. Gottwalda zanechalo u všech nezapomenutelný dojem. Jeho skromné vystupování, jeho klidné, přesvědčivé přednesení zprávy, jeho rozhodná a důrazná varovná slova, jeho moudré státnické řešení vážných problémů znovu potvrdily velikost s. Gottwalda jako vůdce dělnické třídy a celého národa. Potvrdilo se, že naše strana jasně ví, co musí

dělat k uskutečnění svých cílů, dále pak, že je silou, kterou žádná překážka ani nikdo na cestě k socialismu nemůže již zastavit.

Celá okresní organizace v našem okrese upevňovala své řady a okresní výbor KSČ s celým svým stranickým aktivem a základními organizacemi bojoval za uskutečňování politiky KSČ a naplnění hesla předsedy naší strany s. K. Gottwalda: „Získat většinu národa!“ Na všech úsecích se život vyznačoval velikou aktivitou KSČ. I naši političtí odpůrci nezaháleli a projevovali politickou aktivitu. Zvali na různá místa v okrese své vedoucí představitele, kteří se ucházeli o důvěru, ale již také otevřeně vystupovali proti politice naší strany a volili každý způsob, jen aby mohli KSČ pomluvit a odvést lidi od její politiky. V této aktivní politické činnosti se události navrhovaly a spěly ke konečnému řešení. A tak přišel únor 1948 ...

Okresní výbor KSČ nebyl událostmi překvapen. Byl v té době posílen novými dělnickými kádry přímo z výroby, ze závodů. Aparát byl posílen o soudruha Karla Petříčka. Celá okresní organizace byla v největší aktivitě, neboť po výročních schůzích se připravovala okresní konference na 22. února 1948, která se konala v tehdejším Slovanském domě (nyní LŠU). Od prvních zpráv z centrálních orgánů, když někteří ministři odmítli se zúčastnit schůze vlády, celá naše okresní organizace byla v pohotovosti. Byla připravena nedopustit žádným způsobem změnu politiky strany a Košického vládního programu. ÚV KSČ dával pokyny k největší pohotovosti celé strany. Předsednictvo OV KSČ a nejbližší stranický aktiv v Hranicích a v Lipníku nad Bečvou zasedal od 21. února nepřetržitě ve dne i v noci. Členové stranického aktivu se rozjeli po všech obcích našeho okresu a informovali všechny organizace o situaci, která nastala. Je radostné vzpomínat na ohromnou ochotu, obětavost soudruzek a soudruhů, kteří plnili úkoly bez nejmenšího zakolísání. Všichni jsme věděli, co musíme dělat: zajistit pohotovost celé okresní organizace, být bdělí, aby nikdo a nikde nemohl prosadit protistranické a protistátní záměry.

V Hranicích se o to pokusila národně socialistická strana, která uspořádala 22. února veřejný projev v hranické sokolovně. Rečnickem byl dr. Petr Zenkl, jeden z vůdců protivládní opozice. Účast byla organizována ze širokého okolí. Zenkl se ve svém projevu snažil obhájit důvody, pro které podali jeho ministři a ministři jiných stran demisi, dále pomlouval KSČ a strašil terorem. Nevím, co pořadatelé nebo sám řečník očekávali od tohoto vystoupení. Možná, že společně na vojenskou akademii, kde měli určitý vliv (usuzuji tak z toho, že za předsednickým stolem bylo několik vysokých důstojníků z tehdejší vojenské akademie), a která by spolu s ostatními tvořila Zenklovi odrazový můstek. Nic zvláštního se po schůzi nestalo. Zenkl přespal u svého přítele dr. Sajdáka a ztratil se. Až později se ozval z vysílače „Hlas Ameriky“.

V tento den se konal ve Sjezdovém paláci v Praze sjezd závodních výborů. Z Hranic se ho zúčastnili mimo jiné soudruzi K. Kelar a M. Ludmila ze Sigmy. Na tomto sjezdu byly vzneseny další požadavky na znárodnění. Události stále hlavně v Praze narůstaly a přinášely nové situace. Z manifestace v Praze byl dán pokyn k ustavení akčních výborů Národní fronty. Na základě výzvy soudruha K. Gottwalda jednali jsme i my v Hranicích o ustavení obrozené Národní fronty a o ustavení okresního akčního výboru Národní fronty. Nejdříve jsem jednal se sociálními demokraty. Tajemníkem okresního výboru byl Josef Jtáhal z Lipníka nad Bečvou. Při prvním jednání odmítl účast v Národní frontě, protože nemá k tomu pokyny z ústředního výboru z Prahy. V dalších dnech pak někteří členové okresního výboru sociálně demokratické strany, a to s. Čeněk Pavelka a Antoň Čajka souhlasili se vstupem do tvořícího se okresního akčního výboru Národní fronty.

24. února při jednání předsednictva ve složení JUDr. Stanislav Palát, Oldřich Pišek, Antonín Kajnar ze Sigmy, mj. Adolf Jelínek, Karel Petříček a Josef Čajka

byly dojednány veškeré podrobnosti o složení okresního akčního výboru Národní fronty a o veřejné manifestační schůzi, na níž by byl tento výbor zvolen. Manifestační schůze se konala v kině „Universum“ (dnes Svět) v 16 hodin. K jednání o vytvoření okresního akčního výboru Národní fronty byly pozvány všechny tehdejší politické strany. Jednoznačně odmítla tehdy účast strana národně socialistická a strana lidová. Sociálně demokratická strana čekala na telefonické zprávy z Prahy. Po jednání s ostatními společenskými a odborovými organizacemi byl vypracován návrh na okresní akční výbor v tomto složení: Alois Baďuřík, Antoš Čajka, Arnošt Hála, Emerich Hrabák, mj. Adolf Jelínek, Jan Jemelka, Josef Jakubka, Miloš Kopka, gen. J. Květoň, pplk. Eduard Ledeč, npor. Igor Lebovič, Marie Maňasová, Miroslav Mikunda, pplk. František Michalica, Čeněk Pavelka, Oldřich Pišek, dr. Stanislav Palát, kpt. Josef Němec, Alois Řezníček, št. prap. Antonín Skalník, por. SNB Otakar Staněk, Bohumila Smírnová, Antonín Sedláček, Josef Šafař, Milan Skřičil, Michal Zeniuk. Do funkce předsedy byl navržen dr. Stanislav Palát, za tajemníka Josef Čajka. Manifestační schůze se zúčastnilo 1.200 lidí z Hranic a Lipníka nad Bečvou, kteří návrh jednomyslně schválili. O situaci hovořil na této schůzi předseda MNV dr. Stanislav Palát, za stranu sociálně demokratickou vystoupil Čeněk Pavelka, za Svaz české mládeže hovořil s. M. Mikunda a za ROH s. Milan Skřičil, který zdůraznil: „Stanovisko největší části odborářů ukázalo se v neděli 22. února na pražském sjezdu závodních rad. Chtěl bych říci jen slovo těm, kteří tak rádi straší diktaturou. Ten strach ať mají ti, kdo nám herou jednotu, pouto se Sovětským svazem a socialistickou budoucnost.“ Na závěr byla přijata rezoluce, ve které se žádal prezident, aby přijal demisi ministrů, kteří odstoupili, a aby doplněním vlády byl pověřen předseda vlády s. K. Gottwald.

Po ustavení okresního akčního výboru Národní fronty začaly se tvořit akční výbory místní, akční výbory v závodech, úřadech, ve školách a všude tam, kde byly nutné. Měly především provést očistu od všech těch, kteří více nebo méně podlehlí vlivu politických stran, které braly v záštitu kolaborantské, kořistnické a zrádné živly, a tím se dostaly tak daleko, že usilovaly o zvrát lidové demokratického zřízení. Prvním úkolem okresního akčního výboru Národní fronty, který zasedal po veřejné schůzi 24. února, bylo očistit ONV. Bylo rozhodnuto zprostit funkce dosavadního předsedu ONV pplk. A. Frice, který nejdříve odmítl přijmout zprošťovací dekret. Po kratší rozmluvě po 19. hodině podvolil se rozhodnutí okresního akčního výboru a z úřadu odešel. Předsedou byl jmenován dosavadní místopředseda ONV s. A. Baďuřík, který převzal i referát bezpečnostní. Dále byli zproštěni funkce dr. Večeřa, ředitel hospodářského skladu J. Plička a dr. K. Minařík.

Práce bylo velmi mnoho a okresní akční výbor Národní fronty zasedal denně. Mnoho práce měly i ostatní akční výbory. Byla to práce velmi náročná. Akční výbory měly nejen za úkol provést očistu, ale z poctivých a lidově demokratickému zřízení oddaných dělníků, rolníků a pracujících inteligence tvořit nové orgány národních výborů a vedoucí orgány v závodech, úřadech a školách. Mohl bych vzpomenout zde mnoha a mnoha obětavých komunistů a příslušníků odborového hnutí, mládežníků a jiných příslušníků složek Národní fronty, kteří se zapojili do nové práce a vykročili s námi po přímé cestě k socialismu. Nebylo by poctivé vzpomínat jen některé. Celá okresní organizace KSČ splnila své poslání spolu s těmi, kteří v kritických dnech února prožívali historickou dobu a splnili úkoly dané stranou před 25 lety v Hranicích a v hranickém okrese. Dnešní radostné výsledky nechtě znásobí radost z vítězných únorových dnů v roce 1948 všem dnešním budovatelům nových smělých cílů naší strany i těm, kteří tehdy byli „u toho“.

★ ★ ★

Dohoda o prohloubení spolupráce Městského národního výboru s orgány a organizacemi Národní fronty v Hranicích

Na společném zasedání rady MěstNV a předsednictva MěstV Národní fronty v Hranicích dne 27. prosince 1972 byla schválena dohoda o prohloubení spolupráce mezi oběma orgány ve městě. Dohoda má celkem pět částí, z nichž uvádíme:

I. Úvodní část

MěstNV a MěstV Národní fronty v Hranicích soustřeďují pod vedením KSČ své společné úsilí na důsledné plnění linie XIV. sjezdu KSČ, úkolů rozvoje národního hospodářství, volebních programů Národní fronty a ostatních úkolů socialistické výstavby. Jejich spolupráce v tomto směru vyplývá z postavení a působnosti národního výboru jako místního orgánu socialistického státu a z funkce Národní fronty a jejich organizací v našem politickém systému.

II. Funkce národního výboru a Národní fronty

Společným úkolem národního výboru a Národní fronty je pod vedením KSČ a za nejširší účasti občanů každodenní politickoorganizační práci zabezpečovat realizaci konkrétních úkolů výstavby vyspělé socialistické společnosti.

Posláním národního výboru je organizovat plánovitý rozvoj hospodářské, kulturní, zdravotní a sociální výstavby na svém území. Chrání práva a oprávněné zájmy občanů a organizací a vede je k plnění zákonů. Podílí se na ochraně socialistické hospodářské soustavy, socialistického pořádku ve společnosti a na upevňování obranyschopnosti republiky. Národní výbor vyvíjí veškerou svou činnost ve spojení s občany a plní své úkoly v úzké součinnosti s organizacemi sdruženými v Národní frontě. Soustavně zkoumá zájmy, potřeby a názory občanů, radí se s nimi o závažných rozhodnutích, pozorně se zabývá jejich připomínkami a náměty, seznamuje je s výsledky své práce a skládá jim účty ze své činnosti.

Hlavním obsahem činnosti Národní fronty jako třídního revolučního svazku dělnické třídy, družstevního rolnictva, inteligence a ostatních vrstev pracujících obou národů a národností je pod vedením KSČ získávat a politicky sjednocovat třídy a společenské vrstvy sdružené ve společenských organizacích, v politických stranách, politicky a zájmově neorganizované občany, ateisty i věřící k dalšímu rozkvětu naší socialistické vlasti. Současně sjednocuje a koordinuje jejich všeobecnou politickou činnost v souladu s programem a usneseními KSČ.

III. Základní úkoly a cíle spolupráce

Obsah spolupráce národního výboru s orgánem a organizacemi Národní fronty spočívá zejména v politickovýchovném a organizačním působení na občany a všechny složky společnosti s cílem pomáhat dalšímu sjednocování společnosti při plnění úkolů jejího rozvoje, rozšiřování a prohlubování metod a forem socialistické demokracie.

V rámci koordinované politickovýchovné činnosti bude národní výbor s orgánem a organizacemi Národní fronty společně zabezpečovat tyto hlavní úkoly: upevňovat vedoucí úlohu KSČ a dělnické třídy při dalším rozvíjení socialistické společnosti,

objasňovat význam upevňování proletářského internacionalismu, bratrských vztahů a přátelství našeho lidu k národům Sovětského svazu a ostatních socialistických zemí, vysvětlovat význam a úlohu naší zahraniční politiky za udržení míru ve světě při podpoře mezinárodního revolučního hnutí a osvobozenického

boje, náš podíl při posilování jednoty socialistických zemí a význam našeho ekonomického zapojení v RVHP.

Orgány MěstNV spolu s orgánem a organizacemi Národní fronty ve městě budou účinně přispívat k vytváření socialistického uvědomění a vlastenectví občanů, k rozvíjení kulturně výchovných funkcí na základě principů marxismu-leninismu, k vytváření socialistického způsobu života pracujících a k růstu aktivní účasti občanů na řešení celospolečenských i místních zájmů a potřeb, k respektování a dodržování socialistické zákonnosti, státní disciplíny, kázně a veřejného pořádku.

Na úseku hospodářskoorganizačnické činnosti budou oba orgány vytvářet podmínky pro další rozvoj iniciativy pracujících, socialistického soutěžení, novátorského hnutí a rozvoj všech forem a metod práce k vyšší efektivnosti i hospodárnosti v místní výrobě a službách. Všestrannou pozornost budou zaměřovat na rozvoj činnosti podniků, komunálních služeb a místní výroby, především k uspokojování potřeb obyvatelstva a ke zvýšení kvality prací a služeb, na budování veřejně prospěšných zařízení jako jsou klubovny mládeže, mateřské školy, jesle, zdravotnická, sociální a tělovýchovná zařízení, obchodní jednotky, komunikace, veřejná osvětlení a zlepšování pracovního a životního prostředí. Stálou pozornost budou věnovat řešení potřeb pracujících v bytové politice i zásobování obyvatelstva potravinářskými i průmyslovými výrobky, osobní dopravě, ve zdravotnictví a v sociálních službách.

Hlavním společným úkolem při realizaci stranické politiky a politiky Národní fronty je plnění volebních programů Národní fronty. V každém pololetí vyhlásí MěstNV a MěstV Národní fronty společně měsíc směn Národní fronty k realizaci volebních programů a mimo tyto směny bude Národní fronta v dohodě s národním výborem organizovat dobrovolnou práci občanů na plnění volebních programů. Společně budou rozpracovávat a účelně doplňovat volební program Národní fronty, sdružovat finanční, materiálové prostředky ve prospěch intenzivní realizace volebních programů.

IV. Formy a metody spolupráce

Rada MěstNV a předsednictvo MěstV Národní fronty budou podle potřeby nejméně jednou ročně projednávat otázky plnění volebního programu, zejména v souvislosti s plněním celoměstského závazku. Hlavní formou společenské kontroly plnění volebního programu a aktivizace občanů na řízení a správě státu budou veřejné schůze organizované národním výborem, hovory s občany, hovory národního výboru s mládeží, pořádání besed s poslanci v závodech apod. Počínaje rokem 1973 budou organizovány veřejné schůze ke kontrole volebního programu pod vedením KSČ v období dubna a května, a to vždy k výsledkům za uplynulý rok. Poslanci národního výboru budou udržovat styk s organizacemi Národní fronty ve svých volebních obvodech, zúčastňovat se jejich schůzí, projednávat s nimi materiály pro jednání plenárního zasedání, přijímat od nich podněty k práci a pravidelně také skládat účty ze své činnosti orgánům a organizacím Národní fronty. Národní fronta bude pomáhat vytvářet poslancům národních výborů ve volebních obvodech i na pracovištích vhodné podmínky pro úspěšný výkon jejich poslanecké funkce.

V. Závěrečná část

Oba orgány vyjadřují jednomyslné přesvědčení, že dohoda o prohloubení spolupráce mezi orgány národního výboru a Národní fronty ve městě konkrétně realizovaná v pracovních plánech těchto orgánů přispěje k dalšímu rozvoji realizující demokracie v duchu usnesení XIV. sjezdu KSČ.

Rada městského národního výboru uzavře obdobnou dohodu s MěstV Socialistického svazu mládeže a s MěstV Českého svazu žen.

Dohoda nabyla platnosti a účinnosti dnem 1. ledna 1973 a platí do konce volebního období 1971—1975.

Václav DOHNAL,
předseda MěstV Národní fronty

Miloslav PAVELKA,
předseda MěstNV

Josef ŠIMEK,
tajemník MěstNV a MěstV NF

Josef Černý: Nové domy v Hranicích.

Celoměstský závazek pro rok 1973

Na plenárním zasedání Městského národního výboru v Hranicích 20. prosince 1972 schválili poslanci nový celoměstský závazek pro rok 1973. K uzavřenému závazku řekl tajemník MěstNV Josef Šimek:

„Městský národní výbor v Hranicích pod vedením MěstV KSČ a v součinnosti s MěstV Národní fronty navázal na iniciativu a aktivitu občanů a organizací z minulých let a zejména z předvolební kampaně a rozvinul kampaň na uzavírání závazků na počest 25. výročí Vítězného února. Podniky a organizace uzavřely na základě výzvy městského národního výboru závazky jak v oblasti politicko-

výchovné a kulturně společenské činnosti, tak i v budovatelské práci ke zlepšení životního a pracovního prostředí na pracovištích a ve prospěch celého města.

Na základě předložených dílčích závazků podniků a organizací vyhlásil městský národní výbor celoměstský závazek na počest 25. výročí vítězství pracujícího lidu pro rok 1973, který má přinést dílo v hodnotě 7,907.022 Kčs. K splnění tohoto závazku přispěje 181.594 brigádnických hodin. S tímto závazkem se Městský národní výbor v Hranicích přihlásil do celostátní soutěže národních výborů v roce 1973.“

Jaká je náplň celoměstského závazku, co jeho splnění konkrétně přinese občanům v Hranicích?

„V investiční části celoměstského závazku bude vytvořena hodnota díla o celkovém objemu 5,976.187 Kčs a odpracováno 32.106 brigádnických hodin zdarma. V neinvestiční části bude vytvořeno dílo v hodnotě 1,930.841 Kčs a odpracováno bude 149.488 brigádnických hodin zdarma.

Celoměstský závazek zabezpečí provedení modernizace škol a školských zařízení v hodnotě 1,364.563 Kčs. Na těchto akcích bude odpracováno zdarma 21.830 brigádnických hodin. Na úseku kulturních a tělovýchovných zařízení bude vybudováno dílo v hodnotě 1,210.000 Kčs. Postaven bude velký bazén v letním koupališti, provedeno osvětlení kluziště v sídlišti kpt. Jaroše a vybudovány nové tenisové dvorce u parku Zd. Nejedlého. Při rozšiřování a zlepšování obchodní sítě a služeb bude vytvořeno dílo v hodnotě 1,368.000 Kčs.“

Jak zajišťuje závazek kulturně výchovné potřeby města?

„Dílčí závazky podniků, závodů, organizací a škol našeho města obsahují rovněž akce na úseku kulturně výchovné a masové politické činnosti. V roce 1973 bude uskutečněno celkem 185 různých přednášek, shromáždění a školení a 19 kulturně společenských akcí.“

Celoměstský závazek pro rok 1973 obsahuje velmi náročné úkoly a jistě jeho splnění si vyžádá nemalého úsilí.

„Ve srovnání s rokem 1972 je závazek pro rok 1973, který byl plenárním zasedáním MěstNV schválen, vyšší téměř o dva milióny Kčs. Jsme však přesvědčeni, že soustavnou politickoorganizátorskou prací při jeho zabezpečování, soustavnou kontrolou a zveřejňováním výsledků, jak jednotlivé organizace postupují při uskutečňování svých úkolů, se nám podaří stejně jako v roce 1972 závazek splnit a překročit. Bude to opět významný přínos k naplnění volebního programu Národní fronty a uskutečnění politiky KSČ, jež zabezpečuje neustálý růst životní a kulturní úrovně a spokojeného života všech pracujících.“

Rozmlouval LN

Jaroslav Včelaiš

Revoluční vzpoura námořníků v boce Kotorské, odboj na Jadranu a bouře v Pulji u bývalého rakousko-uherského válečného loďstva

V roce 1973 uplyne už 55 let od památné revoluční vzpoury námořníků bývalého rakousko-uherského válečného loďstva na Jadranu. Toto výročí je příležitostí, abychom připomněli naší veřejnosti průběh a význam těchto událostí, jež jsme prožívali a jež zasáhly pronikavě do průběhu první imperialistické světové války.

Jadran na svém východním pobřeží po celé délce Dalmacie je štědře obdařen krásou přírody. V této zemi je klenot nad jiné krásný — boka Kotorská — se svou hluboko zabíhající zátokou, kterou příroda jakoby zárlivě strážila před zraky vetřelců chráníc ji věncem hor s majestátným Lovčénem v čele. Zde si právě Rakousko-Uhersko zřídilo přístav svého válečného loďstva. A v této zemi postavili si i Češi se svými jihoslovanskými bratry pomník odvahy v boji za svobodu.

Český živel měl u bývalého rakouského válečného námořnictva dávnou tradici. Dávno před válkou byly zakládány čtenářské kroužky. Byly zřizovány české knihovny nejen na pevnině, ale i na křižníku Sv. Jiří. Zde vznikla knihovna ilegálně za obětavého vedení knihovníka Toma Nitky a proti přísným vojenským předpisům. Velmi významnou složkou na Jadranu byli čeští kovopracovníci, zaměstnanci námořního arzenálu, kteří v roce 1908 založili v Pulji spolek „Český kovopracovník“. Spolek uvědomoval české odborné dělníky, které námořní vojenská správa sice nerada zaměstnávala pro jejich pokrokové tendence, ale potřebovala jejich odborné schopnosti.

Za první světové války po celé délce námořní fronty od Terstu až po Albánii Slované toužebně očekávali příhodný okamžik k zasazení smrtelné rány nepříteli. Již od roku 1915 projevovaly se citelné nedostatky ve stravování, mužstvo trpělo nejen hladem, ale i špatným oblékáním. Projevy nespokojenosti a časté nepokoje byly v lodních rozkazech označovány jako činnost zemězrádců s pohrůzkou trestu smrti.

Odboj na Jadranu a bouře v Pulji

Přes všechna nejprísnejší opatření a dozor byly prováděny organizované sabotáže, a tak se námořní trestnice stále více plnila odbojnými českými a jihoslovanskými námořníky.

První sabotáží velkého stylu bylo odplutí torpedovky č. 11. Posádka čítala 20 mužů, z nichž byl jeden Srb, dva Češi, dva Slovinci a jeden Polák. V srpnu 1917 byl na torpedovku naloděn další Srb Dušan Jeremič ze Sarajeva. Velitel Schinzel jej z národnostních důvodů inzultoval, a to bylo slovanské sedmičce důvodem k odvetě. Byl promyšlen odvážný plán k únosu torpedovky. Vhodná příležitost se naskytla 5. října 1917. S připravenými provazy přepadli spiklenci kabiny velitele a důstojníků, spoutali je a pod dozorem uvěznil. Němci a Maďari spali ještě tvrdým spánkem, když jejich ubikace na přídi byly u vchodů uzavřeny poklopy na palubě. Když se vzbouřenci takto zajistili, vyrazili se svou torpedovkou plnou parou ze šibenického přístavu. Odvážně a přes minová pole dostala loď kurs na Anconu do Itálie, kam torpedovka šťastně připlula. Udívení Italové byli nesmírně překvapeni tak neočekávaným darem vzbouřených slovanských námořníků. Tato akce otřásla rakouským námořním velitelstvím, nastalo nové zatýkání a přeloďování nepohodlných a politicky podezřelých. Lodní rozkazy byly plně nových tvrdých hrozeb. A naše odpověď — čeští námořníci sebrali jako novoroční dar pro Ústřední matici českou ze svých hubených zoldů částku dvacet tisíc korun.

Koncem ledna 1918 vypukla v Pulji stávková přístavního a arzenálního dělnictva pro nesnesitelné podmínky, hlad a bídu. To bylo signálem ke vzpouře námořníků, která zachvátila celý přístav i sympatizující pobřežní pevnosti. Po týdenním vyjednávání stávkující dělnictvo, podporované vzbouřeným námořnictvem dosáhlo zvýšení mezd, uznání důvěrníků v dílnách, okamžité zlepšení stravy a ostatních pracovních podmínek. Velitelství se podařilo vzpouru likvidovat, začalo však nové zatýkání a vojenští auditoři měli plné ruce práce. Odsouzení museli velmi těžce pracovat na opevňovacích pracích.

Vzpouza v boce Kotorské

Jako odezva na tyto události propukla vzpoura námořníků v boce Kotorské. V pátek 1. února 1918 v poledne po cvičení „loď v boji“ na palubě křižníku „Svatý Jiří“ důstojníci spokojeně pokyvovali hlavami, že cvičení bylo tak „štram“ provedeno a za zvuku lodní kapely zasedli k obědu. V tu chvíli ranou z děla byl dán signál k dávno připravované odbojové akci a rudá vlajka revoluce vzletla se signálem „plnou silou vpřed“ vysoko na stožár. A na znamení vzpoury houpal se také na stožáru bujol a cadara — námořnický škopek a spletený svazek provazů k umývání paluby. Ozbrojení námořníci vtrhli do jídelen, kde nastal mezi důstojníky nepopsatelný zmatek. Všichni ustupovali a jediný korvetní kapitán Ziperer neztratil nervy a postavil se vzbouřencům s revolverem v roce na odpor. Dvěma ranami z pušek byl smeten a přes jeho tělo hnala se vlna rozběsněných námořníků dál. Všichni důstojníci byli spoutáni a zajati i s kontraadmirálem Hansou. Velká většina lodí následovala „Sv. Jiří“, jediný torpedoborec Csepel fingovanou akcí chtěl uniknout, několika ranami z děl byl donucen k poslušnosti.

Byly ustanoveny výbory námořníků, oficiálně pojmenované „komité námořníků“, které stále zasedaly a radily se o dalším postupu. Vedoucí odboje František Raš, rodák z Přerova, kladl Vídní podmínky: na prvním místě ukončení války a uzavření míru s právem sebeurčení národů v demokratické vládě Rakousko-Uherska. Dále bylo požadováno zvýšení podpory rodinám vojáků, stejně stravování mužstva a důstojníků, častější a delší dovolené a zrušení cenzury. Všude byla zachována organizovaná služba, stráže bděly jak na můstcích, tak v přístavě. Vzbouřenci se také zmocnili vysílací stanice Obostnik a ještě téhož dne informovali spojenecké loďstvo, že celý přístav je v rukou revolučních námořníků, a že očekává příjezd spojenců.

První noc uběhla v napjatém očekávání. I druhý den byl plný naděje, ale ani do večera spojenci nic nepodnikli, ačkoliv slyšeli vysílání stanice Obostnik. Třetího dne po probdělé noci se počítavala opuštěnost a zklamání. Mezitím připlula z Pulje třetí divize rakouských těžkých křižníků a blokovala vjezd do boky, v týle byly přivolané německé ponorky. Revoluce se zhroutila. Výzva Františka Raše k poslednímu boji na život a na smrt nenalezla mezi zklamanými námořníky odezvu...

Tři dny zasedal vojenský stanný soud a dne 10. února 1918 vynesl rozsudek, kterým byli odsouzeni k smrti zastřelením František Raš, rodák z Přerova, Jerko Šišgorič ze Šibenika z Dalmacie, Antonín Grabar z Parenza z Istrie, Mate Berničević z Jesenice v Dalmacii. Exekuce byla provedena časně ráno 11. února 1918. Ostatní obžalovaní námořníci trpěli ve vlhkých kamenných kobkách kotorských pevností, ale duch odporu zůstal nezlomen.

Torpedoborec „USKOKE“

Jako všichni, kteří byli odvedeni k námořnictvu, narukoval jsem i já roku 1915 do střediska rakouského válečného námořnictva v Pulje. Odtud jsem byl přeložen z lodi Gamma do boky Kotorské na torpedoborec Uskoke. Posádka lodi čítala 70 mužů, z toho bylo sedm Čechů, kolem třiceti Slovinců, Dalmatinců, Chorvatů a Italů, ostatní část posádky tvořili Maďaři a Němci. Služba na torpedoborci byla těžká a vyčerpávající. Při častých cestách do Albánie a při doprovodu konvojů byla veliká spotřeba uhlí. „Dělání uhlí“, jak se říkalo, byla galejnická práce. Námořníci tvořili řetězové řady a koše naložené uhlím putovaly od muže k muži z vlečné uheldné lodí do nenasytných bunkrů torpedoborce. Tak každý námořník složil průměrně měsíčně 10 až 15 tun, mnohdy i 20 tun uhlí.

Uhlí se nakládalo po probdělé noční cestě, ihned po příjezdu, bez předem podaného jídla.

Jednou jsem se proti tomu ohradil s poukazem, že se má před touto prací podávat jídlo, a poznal jsem, jak rakouský karabáč udržuje kázeň. Byl jsem za to zavřen na mateřské lodi Gaa, kde byly zadržované klece jen s holou dřevěnou podlahou jako pro dravou zvěř. Jindy při nakládání uhlí přerušil Čech Skalický řetěz s poznámkou, že se má předem vydávat menáž. Dozorčí důstojník vytáhl pistoli s pohrůzkou: „Ještě slovo a zastřelím vás na místě!“ Byl to olej do ohně a do revolty nebylo daleko.

České a jihoslovanské mužstvo bylo ve spojení s odbojovým výborem na křižníku „Sv. Jiří“. Vždycky, když jsme kotvili v přístavu, měl jsem služební povinnost doveslovat z Uskoke v malé jole ke křižníku Svatý Jiří pro tzv. „Radiobericht“ pro našeho velitele. Tím jsem měl příležitost dělat tajnou spojku, informovat námořníky na Uskoke o tom, co se děje ve světě a přenášet vypůjčené knihy z ilegální knihovny.

Hrdinný únos torpedovky č. 11 do Itálie inspiroval nás k dalším sabotážím. Telegrafista Havel, rodák ze Staré Bělé u Ostravy, jednou mi řekl, že se postará, aby Uskoke musel do opravy. Příležitost se naskytla v prosinci 1917, kdy za mimořádně teplého počasí a prudké bouře přivodil vypínáním a zapínáním vysílací radiostanice krátké spojení. Na dovršení všeho udeřil blesk do stožáru, strhal všechny antény, takže byly zmagnetizovány a zničeny busoly na lodi. Tím jsme byli jako plovoucí jednotka vyřazeni, Telegrafista Havel byl nalezen ve své kabině v bezvědomí, a když se vzpamatoval, tvrdil, že o ničem neví. Po komisionální prohlídce byl Uskoke 10. ledna 1918 odeslán do generální opravy do Pulje. Neradi jsme opouštěli boku Kotorskou, poněvadž jsme věděli, že odbojové hnutí bude vrcholit. V Pulji jsme přistáli přímo v arzenálu u opravného mola a na palubu Uskoke přišli nakomandovaní dělníci, aby nepostradatelný torpedoborec byl co nejdříve opraven. Velitel lodí žádal o zkrácení lhůty stanovené k opravě. Při hovorech s dělníky jsme však brzy poznali, že jsou nespokojeni, že mají hlad, a že se oprava naopak ještě o mnoho týdnů prodlouží. 21. ledna míra utajovaného odporu přetekla. Přístavní a arzenálové dělnictvo zahájilo stávkou, o níž jsem psal výše. Stávka a demonstrace se protáhly celý týden. Chodil jsem denně služebně na námořní polní poštu, a tak jsem měl možnost dostat se mezi demonstranty a na Višské náměstí, kde mluvili řečníci a ve všech jazycích projevovali touhu po míru. Tak jsem mohl informovat naše mužstvo o průběhu stávky a o demonstracích.

Torpedoborec Uskoke byl z opravy v arzenálu vypuštěn až začátkem března 1918, a tak zásluhou českých námořníků a hlavně telegrafisty Havla byl vyřazen jako neschopný akce po dobu tří a půl měsíců.

Odboj na Jađranu byl projevem revolučního smýšlení prostého člověka, toužícího po svobodě a lidské spravedlnosti, byl mohutným odrazem Velké říjnové socialistické revoluce.

Bibliograficky informační služba v knihovnách a její význam

Stupňující se množství vycházející produkce literárních děl a zvyšující se úroveň společenské kvalifikace a vzdělanosti vedly odedávna lidstvo k vynalézání a vytváření různých informačních prostředků, které měly za úkol zprostředkovávat informace o literární produkci.

Knihovny představují jeden ze základních způsobů řešení informační komu-

nikace mezi literární tvorbou a jejím uživatelem. Knihovníci mohou pomoci bibliografií a dalších informačních pomůcek poskytnout co nejúplnější přehled o produkci literárního charakteru čtenářů své knihovny.

Dotazy čtenářů můžeme dělit do několika kategorií: nejběžnější skupina dotazů se vztahuje k literatuře určitého autora či tématu, k životopisným autorským údajům apod. Náročnější jsou dotazy po identifikaci určitých konkrétních spisů, článků, citátů, dotazy směřující do oblasti odborné a textové kritiky aj.

Bibliograficky informační služba lidových knihoven se orientuje převážně k pomoci při četbě, studiu a sebevzdělávání. Toto zaměření umožňuje, aby sloužila většina čtenářů, a tak významně přispívala k rozvoji vzdělanosti a kultury.

Také v hranické městské knihovně se tato služba začíná rozvíjet. Snažíme se o získání a zjištění všech informací, o které nás čtenáři žádají. Je samozřejmé, že také používáme informačních služeb větších knihoven (zejména Státní vědecké knihovny v Olomouci) při zodpovídání náročnějších dotazů.

Na závěr uvádíme několik zajímavých dotazů, na které naše knihovna odpovídala:

- Co je to Fujera? — nezávislé území v Saudské Arábii, patří do Svazu arabských emirátů.
- Kdo by otcem dánské královny Dagmar? — český král Přemysl Otakar II.
- Podrobnosti o RVHP. — najdeme je v publikaci O. Potočného „Mezinárodní organizace“
- Historie vztahů ČSSR a SSSR — zachycuje ji kniha Č. Amorta „Velká víra a naděje“.

Protože oslavy 25. výročí vítězství dělnické třídy nad kapitalismem dají jistě podnět k nejrůznějším žádostem o informace, připravila k Únoru městská knihovna přehled odborné literatury i tematicky zaměřené beletrie. Potvrzuje tím svou snahu o účelnou a kvalitní, současně však plně politicky angažovanou bibliograficky informační službu v letošním roce. I. B.

Setkání dárců krve

Hranická sokolovna se ve čtvrtek 23. 11. 1972 večer zaplnila několika stovkami lidí, kteří se snad v takovém počtu a při takové příležitosti ani jinak nesejdou. Šlo totiž o setkání dárců krve našeho města a okolí, které na uvedený den zorganizoval Český červený kříž v Hranicích.

Dobrovolní zdravotníci již v minulém roce přemýšleli o tom, že by se jednou měli sejít lidé, kteří prokazují nejvyšší pochopení pro své spolupracovníky a spoluobčany tím, že darují bezplatně svou krev pro záchranu jejich zdraví i životů. V našem městě se takovéto setkání ještě nikdy neuskutečnilo. Bylo připravováno již na podzim minulého roku, ale pro různé potíže a příčiny k tomu nedošlo. Teprve letos se mohlo setkání dárců krve uskutečnit. Finanční záležitosti s tímto podnikem spojené pomohly vyřešit místní podniky, závody a posádka, sál sokolovny ochotně zapůjčila TJ Sigma.

Ani program večera nebyl zcela jednoduchou záležitostí. Měl být odměnou dárcům krve za jejich šlechetný čin bezplatného dárcovství krve. Po mnoha úvahách a návrzích bylo dohodnuto připravit pro dárci krve veselý zábavný večer, ve kterém pak účinkoval soubor „Muzika bez kapelníka“ z Ostravy. Snad to nebylo právě podle „gusta“ všech přítomných, ale nelze vyhovět všem stejně

a najednou. Proto věříme v pochopení všech pozvaných, že takto přijali připravený program a byli snad s účinkujícími spokojeni.

Pro vysvětlení všem dárcům krve i členům ČČK v Hranicích je nutno uvést, že nebylo možno vyhovět všem těm, kteří měli zájem tohoto večera se zúčastnit. Transfusní stanice v Hranicích má totiž v evidenci přes tři tisíce dárců krve z města a okolí. Pro takové množství lidí nemáme u nás ve městě vhodný sál. Proto bylo dohodnuto mezi ČČK a transfusní stanicí pozvat jen ty dárci krve, kteří dávají krev bezplatně soustavně v posledních několika letech (aspoň třikrát a vícekrát). Tím se stalo, že nemohli být pozváni, kdož nedávají krev pravidelně a třeba pro stáří nedávají krev již delší dobu. Proto také nebyli pozváni ti, kteří dávali krev před mnoha lety za peníze i vícekrát, protože naše transfusní stanice provádí již několik let pouze bezplatné odběry.

Mezi účastníky večera byli také zástupci místních podniků, závodů, škol, společenských organizací a armády. Oficiální část programu zahájil předseda městského výboru ČČK primář MUDr. Antonín Pupík a po něm přednesl projev o významu a přehled o vývoji dárcovství krve ředitel NsP MUDr. Miroslav Vysloužil. Jménem městských orgánů — MV KSČ, MV NF a MěstNV — pozdravil přítomné a poděkoval dárcům krve i dobrovolným zdravotníkům za práci soudruh Václav Dohnal.

Značné finanční náklady, spojené s účinkováním souboru z Ostravy, pomohly hradit — Severomoravské cihelny, Hranická cementárna a vápenice, Sigma, Karnola, LSD Jednota, Komunální služby, Potraviný, ČSAD a posádka. Těmto podnikům i TJ Sigma patří díky dobrovolných zdravotníků za pochopení a pomoc při uskutečnění této akce.

Tento kulturně společenský večer byl také součástí městských oslav 55. výročí VŘSR a 50. výročí vzniku SSSR.

Josef PAVELKA,
ČČK Hranice-střed

Drobné zprávy

● 7. plenární zasedání Městského národního výboru v Hranicích se koná ve středu 14. února 1973 v 15 hodin v sále Jednotného klubu pracujících na náměstí Klementa Gottwalda.

Program 7. plenárního zasedání MěstNV:

1. Zahájení.
2. Zpráva o plnění usnesení z plenárního zasedání dne 20. prosince 1972.
3. Zpráva o činnosti rady MěstNV za období od 20. prosince 1972 do 14. února 1973.
4. Plnění celoměstského závazku za rok 1972.
5. Provděcí plán a rozpočet na rok 1973.
6. Hodnocení současného rozvoje kultury ve městě po XIV. sjezdu KSČ a úkoly do XV. sjezdu KSČ.
7. Diskuse.
8. Interpelace poslanců MěstNV.
9. Projednání a schválení usnesení a závěr.

● MěstNV v Hranicích upozorňuje rodiče, že v sobotu **3. února 1973** v době od 8 do 12 hodin dopoledne se provádí na ředitelství základních devítiletých škol **zápis dětí do I. ročníku ZŠ**. Zapisují se děti narozené od 1. září 1966. Děti narozené od 1. září do 31. prosince 1967 se zapisují předběžně a o jejich přijetí se rozhodne před začátkem školního roku 1973/74. Rodiče nebo jiní zákonní zástupci přinesou k zápisu rodný list dítěte, doklad o bydlišti nebo občanský průkaz.

● Publikaci prom. hist. M. Jaškové, univ. prof. PhDr. L. Hosáka a PhDr. B. Indry

DĚJINY MĚSTA HRANIC (I. díl)

je možno zakoupit na městském národním výboru, odbor školství a kultury, nebo v kanceláři Cestovní informační služby ve Svatoplukově ulici.

● V gotickém sále hranické radnice bude v době od 11. 2. do 28. 2. 1973 instalována výstava dokumentů a fotografií k výročí Vítězného února 1948. Výstava bude dokumentovat nejen události roku 1948, ale i budování socialismu v našich zemích. Vedle dokumentů celostátního významu bude věnována pozornost dokumentaci únorových událostí a budovacímu procesu v Hranicích.

Dechový orchestr JKP Hranice při vystoupení na výstavě 50 let SSSR v Praze.

● **30. prosince 1972** byl na výstavě **50 let SSSR v Praze Den hutníků a strojařů**. Od rána přicházely do Sjezdového paláce delegace průmyslových závodů s blahopřáními k výročí vzniku SSSR. Ve Sloupové síni Sjezdového paláce vítala členy delegací a četné návštěvníky zvučná dechová hudba. Její tóny uvítaly i ministra hutnictví a strojírenství ČSSR ing. J. Šimona, který jménem československých hutníků a strojařů pronesl oficiální blahopřání sovětskému lidu. Večer jsme úspěšně hudebníky viděli v pravidelném televizním zpravodajství z výstavy. Ačkoliv hlasatel nevedl, odkud hudba přijela, snadno jsme poznali, že to byl **dechový orchestr n. p. SIGMA z Hranic**, řízený dirigentem **Josefem Slimáčkem**. Od něho jsme se také dověděli, že hranickou dechovku pozval na výstavu 50 let SSSR sám generální ředitel VHJ SIGMA J. Janík z Olomouce. Byla to pocta pro hranické hudebníky, že mohli v Praze reprezentovat Sigmu a Jednotný klub pracujících právě v den výročí vzniku SSSR.

● **Akademický malíř a grafik Ladislav Vlodek** obeslal v roce 1972 několika exponáty Mezinárodní výstavu ex libris se sportovními náměty v Barceloně ve Španělsku. Na vyzvu pořadatelů 14. mezinárodního kongresu exlibristů zaslal také několik grafických listů provedených suchou jehlou na Bienalle exlibristů, které se konalo v roce 1972 v Helsingöru v Dánsku. V současné době se chystá zpracovat několik nových ex libris pro zájemce v Dánsku, Švédsku a v USA.

● **Nejúspěšnějším sportovcem přerovského okresu za rok 1972** byl vyhlášen **František Králík**, člen oddílu házené TJ Cementárna Hranice a **brankář reprezentačního družstva ČSSR, nositel stříbrné olympijské medaile z Mnichova 1972**. V listopadu 1972 byl vyhlášen nejlepším sportovcem města Hranic.

● **Dechová sedmička POBEČVANKA** uskutečnil v měsíci únoru několik nahrávek v ostravském rozhlasovém studiu a dne 11. března t. r. vystoupí se samostatným programem v Čs. televizi.

Blahopřání jubilantům

V únoru se dožívají svých životních jubilejí tito naši spoluobčané. Přejeme jim do dalších let hodně zdraví a životní pohody.

2. Antonín Wágner, Hwiedzoslavova ul.	75 let
3. Josef Klvaňa, Havlíčkova ul.	80 let
7. Žofie Procházková, Jeremenkovo nám.	75 let
8. Josef Čech, Struhlovsko	80 let
9. Františka Mikesková, Struhlovsko	75 let
10. Anna Dybalíková, Jurikova ul.	75 let
19. Marie Šírová, Žáčkova ul.	75 let
21. Anežka Málková, Zápotockého ul.	85 let
21. Františka Pohlová, Sovětské armády	80 let
21. Stanislav Sumbal, Komenského ul.	80 let

27. Josef Tesařík, Dobrovského ul.	80 let
28. Bedřiška Bachmanová, Boženy Němcové	80 let
28. Adéla Poppová, Hromávka	91 let

Pořady klubu důchodců v únoru 1973

Začátek všech pořadů v 15 hodin.

Ve středu dne 7. 2.: REPUBLIKA CHILE, (Jižní Amerika). Dojmy ze své cesty vypráví s. Jiří Polásek, pracovník exportního oddělení n. p. Sigma. Klubovna, Náspy.

Středa 14. 2.: Beseda k 25. VÝROČÍ VÍTĚZNÉHO ÚNORA. Hudební vložka LŠU. Proslov. Pásmo filmů. Sál JKP — přízemí.

Středa 21. 2.: JAN BLAHOŠLAV, jeho dílo i význam a pobyt ve Wittenberku a Mannheimu. Hovoří dr. J. Vožda, ředitel Vlastivědného ústavu v Přerově a výklad doprovází barevnými diapositivy. Klubovna, Náspy.

Neděle 25. 2.: ZÁJEZD DO DIVADLA V OLOMOUCI: O. Zelenka: KOŠILKA, veselohra. Odjezd ve 13 hodin od hotelu Brno.

Středa 28. 2.: Film. Beseda: ŽENU ANI KVĚTINOU NEUHODÍŠ, veselohra. Sál JKP — přízemí.

Neděle 4. 2.: Zájezd do Slezského divadla v Opavě — F. Lehár: HRABĚ LUXEMBURG. Odjezd ve 12.30 od hotelu Brno.

Programy kin v únoru 1973

Kino SVĚT

- 1.— 2. ČERVENÁ JEŘABINA, Polsko, mládež ano
- 2.— 8. SCARAMOUCHE, Francie, mládež ano
- 9.—15. BOJ O ŘÍM, Rumunsko, mládež ano
- 16.—17. DETEKTIV, USA, mládež ne
- 18.—22. ZASTAVENÍ V MOSKVĚ, SSSR, mládež ano
- 23.—26. POLE NEORANÉ, ČSSR, mládež ano
- 27.—28. A KDO JE VINEN, Bulharsko, mládež ano

Nedělní představení v kině SVĚT — začátky ve 14.30 hodin

4. ČETNÍK SE ŽENÍ, Francie
11. LOBO, USA
18. ČETNÍK VE VÝSLUŽBĚ, Francie
25. POLE NEORANÉ, ČSSR

Kino OKO

- 1.— 2. SMRT V ZATAČCE, NDR, mládež ano
- 2.— 5. VRAHOVÉ POŘÁDKU, Francie, mládež ne
- 6.— 8. MRAVENIŠTĚ, Maďarsko, mládež ne
- 9.—12. MASKA, NDR, mládež ano
- 13.—15. INDICKÉ PRÁZDNINY, Indie, mládež ano
- 16.—19. RODEO, ČSSR, mládež ne
- 20.—22. MÓDNÍ SALÓN, Španělsko, Argentina, mládež ano
- 23.—26. OBVINĚNÍ Z VRAŽDY, SSSR, mládež ano
- 27.—28. ZELENÁČI, Polsko, mládež ne

Sobotní představení pro děti — začátky v 15. hodin

3. NAŠE KARKULKA, ČSSR
10. SMRT V SEDLE, ČSSR
17. PABLO VYHRÁL, Španělsko
24. ZA NÁS RUČÍ BABIČKY, SSSR

Kulturní akce v únoru

Pátek 2. 2. Sál JKP 19.30	VI. hra v předplatném J. Patrick: SLEČNA OPALA JE POKLAD Uvádí Slovácké divadlo Uherské Hradiště
Pondělí 5. 2. Sál JKP 8, 10 a 12 hod.	Loutkové představení pro žáky ZDŠ VESELÁ ESTRÁDA v provedení souboru Karla Kopeckého
Středa 7. 2. Sál JKP 14.00	BESEDA PRO PIONÝRY k 25. výročí Vítězného února
Čtvrtek 15. 2. Klubovna JKP	Literární večer JAK TO BYLO V ÚNORU připravila Městská lidová knihovna
Úterý 20. 2. Sál LŠU 19.30	Koncert Kruhu přátel hudby Violoncellový koncert BORISE VYBÍRALA
Čtvrtek 22. 2.	SLAVNOSTNÍ ČEPOBITÍ
Pátek 23. 2. Sokolovna 19.00	SLAVNOSTNÍ VEČER KSČ
Pátek 23. 2. Sál LŠU 19.30	SLAVNOSTNÍ KONCERT na počest 25. výročí únorových událostí

Úterý 27. 2.
Sál JKP 19.30

SLAVNOSTNÍ KONCERT
na počest 25. výročí únorových událostí
„Kulturní pracovníci Vietnamu“
Účinkují — Velký dechový orchestr JKP Sigma a dechová
sedmička POBEČVANKA

21.—28. 2.
Gotický sál
MěstNV

Výstava
VÍTĚZNÝ ÚNOR 1948 — NÁSTUP K BUDOVÁNÍ SOCIALISMU

23.—26. 2.
Kino Svět

Premiérový film
POLE NEORANÉ
podle stejnojmenného románu Petra Jilemnického

Konference:
Středa 21. 2.
Sokolovna 17.00

VÝROČNÍ KONFERENCE TJ SIGMA HRANICE

Plesy

Pátek 2. 2.
Sokolovna 19.30

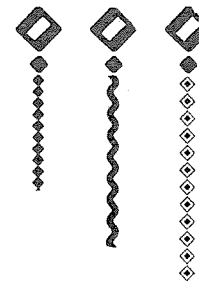
REPREZENTAČNÍ PLES
Střední zdravotnické školy v Hranicích. Hraje Taneční orchestr
JKP řízený s. Jiříčkem

Sobota 17. 2.
Sokolovna 19.30

TJ Sigma Hranice — odbor Sokol
II. TRADIČNÍ ŠIBŘINKY
Hrají taneční orchestry JKP řízené J. Jiříčkem a A. Hawigerem

Neděle 18. 2.
Sokolovna 15.00

TJ Sigma Hranice — odbor Sokol
ŠIBŘINKY PRO DĚTI

Šibřinky v plném proudu

Čas neúprosně letí a již je tady měsíc divoké veselosti, měsíc maškarních plesů. Vy všichni máte jistě v blahé paměti krásné zážitky a hezké pobavení z loňských ŠIBŘINEK, které jste zhlédli pod názvem „Z operety do operety“.

Protože se ŠIBŘINKY tolik líbily, a to nejen nám, ale jistě i celé široké hranické veřejnosti, můžeme již dnes oznámit, že cvičenky a cvičenci TJ Sigma Hranice, odbor SOKOL, pro vás připravují na den 17. 2. 1973 další ŠIBŘINKY v sále sokolovny, které buddou mít ráz „Letem — světem“.

Jak již sám tento název napovídá, máte možnost všichni vy, kteří se přijedete na nás podívat, spolu s našimi cvičenci a cvičenkami obletět a navštívit různé státy našeho světa. Cestou vás budou provázet půvabné stewardky, které vám ukáží státy SSSR, Čínu, Jugoslávii, Anglii, Francii, Španělsko, USA apod. Na 60 účinkujících ve svém devadesátiminutovém vystoupení vám přiblíží každý navštívený stát charakteristickým tancem, nebo jiným veselým vystoupením. Návčiv ŠIBŘINEK provádí naše známá soudružka Marie Pejřilová-Plocková.

Rovněž jsme nezapomněli ani na naše děti. Na neděli 18. 2. 1973 odpoledne připravili jsme po ně VELKÝ DĚTSKÝ KARNEVAL s bohatým programem.

Obveselovat vás bude taneční orchestr JKP řízený Jaroslavem Jiříčkem a náladový orchestr řízený Antonínem Hawigrem.

Vstupenky si můžete zajistit v n. p. Sigma I u s. Písarské, tel. 2951, kl. 015, v závodě II u s. Mertenové, tel. 2461, kl. 255. Předprodej vstupenek již od 1. 2. 1973.

Nezapomeňte proto navštívit v měsíci únoru hranickou sokolovnu a nenechte se připravit o zaručeně hezké a příjemně strávené chvíle, které pro vás připravuje TJ Sigma Hranice, odbor SOKOL. Bližší informace si můžete přečíst na plakátech, letáčcích, pozvánkách apod.

Těšíme se s vámi všemi na shledanou při

II. TRADIČNÍCH SOKOLSKÝCH ŠIBŘINKÁCH

TJ Sigma, odbor SOKOL

Nová provozovna na výpadové silnici HRANICE—LIPNÍK NAD BEČVOU

V DRAHOTUŠÍCH, telefon 3131 - 3132

AUTOSERVIS Vám nabízí služby:

SERVIS ♦ Mytí a čištění osobních i dodávkových automobilů, výměna a doplňování olejů, promazávání podvozků, diagnostika motorů, prováděná na nejmodernějších přístrojích, optické seřizování geometrie kol, vyvažování kol, seřizování světlometů, zjišťování účinnosti brzd na brzdové stolici.

ZÁRUČNÍ PROHLÍDKY ♦ Provádíme záruční prohlídky a záruční opravy všech osobních i dodávkových automobilů typu Škoda.

OPRAVY ♦ Běžné a střední opravy osobních i dodávkových automobilů typu Škoda, veškeré autolakýrnické a autoklempířské práce.

KOMUNÁLNÍ SLUŽBY HRANICE, TELEFON 2772 - 2

Odpovědný redaktor: Eva Horáková, členové red. rady: prof. Ludvík Novotný, Zdeňka Kosová, Oldřich Lukeš, reg. č. RM 49. — Cena 1 Kčs. — Změna pořadů uvedených v kulturním kalendáři vyhrazena. — Kulturní kalendář města Hranic vydává JKP Hranice. — Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p., Olomouc, závod 11, třída Lidových milicí 3.

